OBECNÉ ZÁSADY

OBECNÉ ZÁSADY EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2022/508

ze dne 25. března 2022,

kterými se mění obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2017/697 o uplatňování možností a případů vlastního uvážení dostupných v rámci práva Unie vnitrostátními příslušnými orgány ve vztahu k méně významným institucím (ECB/2017/9) *(ECB/2022/12)*

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi ([1]), a zejména na čl. 6 odst. 1 a čl. 6 odst. 5 písm. a) a c) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská centrální banka (ECB) přijala dne 4. dubna 2017 obecné zásady Evropské centrální banky (EU) č. 2017/697 (ECB/2017/9) ([2]) (dále jen „obecné zásady ECB/2017/9“), kterými stanovila všeobecné zásady pro uplatňování některých možností a případů vlastního uvážení dostupných v právu Unie vnitrostátními příslušnými orgány ve vztahu k méně významným institucím. Právní předpisy, které byly zavedeny od přijetí obecných zásad ECB/2017/9, změnily nebo zrušily některé možnosti a případy vlastního uvážení stanovené v právních předpisech Unie, které byly zahrnuty do uvedených obecných zásad. Proto je třeba v obecných zásadách ECB/2017/9 provést příslušné změny.

(2) Pokud jde o sazby odtoku uplatňované na stabilní retailové vklady, některé faktory zabraňují praktickému uplatňování případu vlastního uvážení, který je upraven v článku 13 nařízení Evropské centrální banky (EU) 2016/445 (ECB/2016/4) ([3]) a článku 7 obecných zásad ECB/2017/9 a podle něhož mohou příslušné orgány s předchozím souhlasem Evropské komise v souladu s čl. 24 odst. 4 a 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ([4]) povolit, aby instituce na stabilní retailové vklady kryté systémem pojištění vkladů uplatnily sazbu odtoku ve výši 3 %. Další důkazy a analýza jsou zapotřebí k prokázání toho, že míra výběrů stabilních retailových vkladů krytých systémem pojištění vkladů ve smyslu čl. 24 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 by byla během každého zaznamenaného krizového období odpovídajícího scénářům uvedeným v článku 5 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 nižší než 3 %. Nejsou-li takové důkazy a analýza k dispozici, mělo by být obecné pravidlo povolující použití sazby odtoku ve výši 3 % z nařízení (EU) 2016/445, a tudíž i obecných zásad ECB/2017/9 odstraněno.

(3) Možnost, kterou příslušným orgánům poskytuje čl. 12 odst. 1 písm. c) bod i) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, pokud jde o určení hlavních akciových indexů pro účely určení akcií, které lze kvalifikovat jako aktiva úrovně 2B v ukazateli pro krytí likvidity, by měla být pro významné a méně významné instituce uplatňována jednotně. Cílem tohoto uvážení je zajistit, aby úvěrové instituce do své rezervy v oblasti likvidity zahrnovaly pouze akcie, které jsou obsaženy v indexech, u kterých lze předpokládat tržní likviditu

([1]) Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.

([2]) Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2017/697 ze dne 4. dubna 2017 o uplatňování možností a případů vlastního uvážení dostupných v rámci práva Unie vnitrostátními příslušnými orgány ve vztahu k méně významným institucím (ECB/2017/9) (Úř. věst. L 101, 13.4.2017, s. 156).

([3]) Nařízení Evropské centrální banky (EU) 2016/445 ze dne 14. března 2016 o uplatňování možností a případů vlastního uvážení dostupných v rámci práva Unie (ECB/2016/4) (Úř. věst. L 78, 24.3.2016, s. 60).

([4]) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).

podkladových akcií. Vzhledem k tomu, že ani význam, ani velikost úvěrové instituce nemají přímý dopad na tržní likviditu podkladových akcií v příslušných indexech, nebylo by vhodné postupovat rozdílně v případě významných a méně významných institucí.

(4) Případ vlastního uvážení upravený v čl. 12 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, podle něhož mohou příslušné orgány povolit odchylku od odst. 1 písm. b) bodů ii) a iii) téhož článku v případě úvěrových institucí, které v souladu se svými stanovami nemohou z náboženských důvodů držet úročená aktiva, by měl být pro významné a méně významné instituce uplatňován jednotně, aby byla sladěna kritéria pro určení aktiv úrovně 2B, pokud jde o korporátní dluhové cenné papíry.

(5) Případ vlastního uvážení upravený v čl. 428p odst. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ([5]) v souvislosti s požadavkem na ukazatel čistého stabilního financování (NSFR), podle něhož mohou příslušné orgány určit faktory požadovaného stabilního financování, které se uplatní pro expozice týkající se podrozvahových položek, jež nejsou uvedeny v kapitole 4 hlavy IV části šesté uvedeného nařízení, by měl být pro významné a méně významné instituce uplatňován jednotně. Přístup ve vztahu k významným institucím spojuje faktory požadovaného stabilního financování v NSFR se sazbami odtoku, které se uplatňují v ukazateli krytí likvidity (LCR), přičemž ECB dává flexibilitu, pokud jde o určení různých faktorů požadovaného stabilního financování. V zájmu jednoduchosti a obezřetnosti vytváří tento přístup rovnováhu mezi sladěním faktorů, které se použijí při výpočtu NSFR, s faktory určenými pro účely LCR, přičemž současně umožňuje rozdílné zacházení v případech, kdy by toto spojení dostatečně neodráželo související riziko financování. Není nezbytné ani vhodné odchylovat se od tohoto přístupu, pokud jde o méně významné instituce, neboť metodika pro uplatňování faktorů požadovaného stabilního financování na tyto expozice týkající se podrozvahových položek by se v zásadě neměla ve vztahu k jednotlivým úvěrovým institucím odlišovat. Z téhož důvodu by měl být jednotně uplatňován případ vlastního uvážení, který je pro příslušné orgány zakotven v čl. 428aq odst. 10 nařízení (EU) č. 575/2013 ve spojení s NSFR vypočteným zjednodušeným postupem.

(6) Případ vlastního uvážení upravený v čl. 428q odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, na jehož základě příslušné orgány určí délku trvání zatížení oddělených aktiv podle podkladové expozice těchto aktiv, by měl být pro významné a méně významné instituce uplatňován jednotně. Aktiva, která jsou oddělena a nejsou volně použitelná, by měla být považována za zatížená po dobu, která odpovídá době trvání závazků vůči klientům institucí, jichž se požadavek na oddělení týká, a měla by tedy být po toto období řádně financována. Tento argument platí bez ohledu na velikost dotčené instituce. Případ vlastního uvážení, který je pro příslušné orgány zakotven v čl. 428ar odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 ve spojení s NSFR vypočteným zjednodušeným postupem, by měl být ze stejných důvodů, které jsou uvedeny výše, uplatňován podobně, a to i proto, že neexistuje obezřetnostní argument, který by odůvodňoval rozdílný přístup, pokud jde o výpočet NSFR zjednodušeným postupem. Ustanovení, kterými se v těchto obecných zásadách provádějí možnosti a případy vlastního uvážení týkající se vynětí expozic v rámci skupiny z limitů velkých expozic stanovených v čl. 400 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, by měla být změněna a uplatňována jednotně pro významné a méně významné instituce. Od přijetí nařízení (EU) 2016/445 (ECB/2016/4) se zvýšily obavy, které má ECB z hlediska obezřetnosti, pokud jde o účetní postupy úvěrových institucí týkající se subjektů usazených ve třetích zemích. Rozsah této možnosti by proto měl být omezen na expozice uvnitř skupiny vůči subjektům usazeným v Unii, v důsledku čehož mohou být expozice uvnitř skupiny vůči subjektům ve třetích zemích vyňaty z příslušných limitů velkých expozic jen po předchozím individuálním posouzení orgánem dohledu.

(7) Kromě toho by měly být obecné zásady ECB/2017/9 změněny tak, aby kromě úplného vynětí, které je v současné době k dispozici, mohly úvěrové instituce, které splňují příslušná kritéria dodržováním kvantitativního limitu hodnoty rozhodných expozic, využít částečné vynětí. Takové rozšířené uplatňování volného uvážení by mělo přispět k zachování rovných podmínek pro úvěrové instituce v zúčastněných členských státech, jakož i omezit rizika koncentrace vyplývající z konkrétních expozic a zajistit, aby byly v rámci jednotného mechanismu dohledu uplatňovány stejné minimální standardy.

(8) Obecné zásady (EU) 2017/697 (ECB/2017/9) je proto třeba příslušným způsobem změnit,

([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

PŘIJALA TYTO OBECNÉ ZÁSADY:

Článek 1

Změny

Obecné zásady (EU) 2017/697 (ECB/2017/9) se mění takto:

1) Článek 5 se zrušuje.

2) Článek 6 se nahrazuje tímto:

„*Článek 6*

Čl. 400 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013: výjimky

Vnitrostátní příslušné orgány uplatní možnost týkající se výjimek uvedenou v čl. 400 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 ve vztahu k méně významným institucím v souladu s tímto článkem a s přílohami těchto obecných zásad.

a) Expozice uvedené v čl. 400 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 uvedeného nařízení v rozsahu 80% nominální hodnoty krytých dluhopisů, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 400 odst. 3 uvedeného nařízení.

b) Expozice uvedené v čl. 400 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 uvedeného nařízení v rozsahu 80 % hodnoty expozice, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 400 odst. 3 uvedeného nařízení.

c) Expozice úvěrové instituce uvedené v čl. 400 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 vůči podnikům, které jsou uvedeny ve zmíněném ustanovení a které jsou usazeny v Unii, jsou z působnosti čl. 395 odst. 1 uvedeného nařízení vyňaty, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 400 odst. 3 uvedeného nařízení, které jsou dále upřesněny v příloze I těchto obecných zásad, a pokud tyto podniky podléhají témuž dohledu na konsolidovaném základě v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES (*), nebo s rovnocennými normami platnými ve třetí zemi, jak je dále uvedeno v příloze I těchto obecných zásad.

d) Expozice uvedené v čl. 400 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 uvedeného nařízení, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 400 odst. 3 uvedeného nařízení, jak je dále uvedeno v příloze II těchto obecných zásad.

e) Pokud jsou splněny podmínky uvedené v čl. 400 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, expozice uvedené v čl. 400 odst. 2 písm. e) až l) uvedeného nařízení jsou zcela vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 uvedeného nařízení kromě expozic uvedených v čl. 400 odst. 2 písm. i), které jsou z působnosti čl. 395 odst. 1 vyňaty až do výše maximálně povolené částky.

f) Vnitrostátní příslušné orgány vyžadují, aby méně významné instituce posoudily, zda jsou splněny podmínky uvedené v čl. 400 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a v příslušné příloze těchto obecných zásad, která se vztahuje na konkrétní expozici. Vnitrostátní příslušný orgán může toto posouzení kdykoli ověřit a může úvěrové instituce požádat, aby mu za tímto účelem předložily dokumentaci uvedenou v příslušné příloze.

g) Tento článek se uplatní pouze v případě, kdy příslušný členský stát neuplatnil možnost udělit částečně nebo v plném rozsahu výjimku pro konkrétní expozice, stanovenou v čl. 493 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).“

3) Článek 7 se zrušuje.

4) V oddílu IV se za nadpis „Likvidita“ vkládají nové nadpisy a články 7a až 7f, které znějí:

„Článek 7a

Čl. 12 odst. 1 písm. c) bod i) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: ukazatel krytí likvidity - určení hlavních akciových indexů členského státu nebo třetí země

Vnitrostátní příslušné orgány považují za hlavní akciové indexy pro účely určení akcií, které lze považovat za aktiva úrovně 2B podle čl. 12 odst. 1 písm. c) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 (*) tyto indexy:

i) indexy uvedené v příloze I prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1646 (**);

ii) jakýkoli hlavní akciový index, který není zahrnut v bodě i), v členském státě nebo ve třetí zemi, který byl určen jako takový pro účely tohoto bodu příslušným orgánem daného členského státu nebo příslušným veřejným orgánem třetí země;

iii) jakýkoli hlavní akciový index nezahrnutý v bodě i) nebo ii), který se skládá z vedoucích společností v příslušné jurisdikci.

Článek 7b

Čl. 12 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: ukazatel krytí likvidity - aktiva úrovně 2B

1. Vnitrostátní příslušné orgány dovolí méně významným institucím, které v souladu se svými stanovami nemohou z náboženských důvodů držet úročená aktiva, aby jako likvidní aktiva úrovně 2B zahrnuly korporátní dluhové cenné papíry v souladu s podmínkami uvedenými v čl. 12 odst. 1 písm. b) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61.

2. Vnitrostátní příslušné orgány mohou pravidelně přezkoumávat požadavek uvedený v odstavci 1 a umožnit odchylku od použití čl. 12 odst. 1 písm. b) bodů ii) a iii) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 12 odst. 3 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

Článek 7c

Čl. 428p odst. 10 nařízení (EU) č. 575/2013: NSFR - faktory požadovaného stabilního financování pro podrozvahové expozice

Nestanoví-li vnitrostátní příslušný orgán jiné faktory požadovaného stabilního financování, pokud jde o podrozvahové expozice v rámci působnosti čl. 428p odst. 10 nařízení (EU) č. 575/2013, vyžadují vnitrostátní příslušné orgány, aby méně významné instituce uplatnily na podrozvahové expozice, které nejsou uvedeny v části šesté hlavě IV kapitole 4 nařízení (EU) č. 575/2013, faktory požadovaného stabilního financování, které odpovídají sazbám odtoku, které tyto instituce uplatňují v rámci požadavku krytí likvidity na související produkty a služby v kontextu článku 23 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61.

Článek 7d

Čl. 428q odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013: NSFR - určení délky trvání zatížení v případě aktiv, která byla oddělena

Pokud byla aktiva oddělena v souladu s čl. 11 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 (***) a instituce nemohou s těmito aktivy volně disponovat, vyžadují vnitrostátní příslušné orgány, aby méně významné instituce považovaly tato aktiva za zatížená po dobu odpovídající délce trvání závazků vůči klientům institucí, kterých se tento požadavek na oddělení týká.

Článek 7e

Čl. 428aq odst. 10 nařízení (EU) č. 575/2013: NSFR - faktory požadovaného stabilního financování pro podrozvahové expozice

Vnitrostátní příslušné orgány vyžadují, aby méně významné instituce, kterým bylo uděleno povolení uplatňovat zjednodušený požadavek čistého stabilního financování podle části šesté hlavy IV kapitoly 5 nařízení (EU) č. 575/2013, postupovaly podle článku 7c.

Článek 7f

Čl. 428ar odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013: NSFR - určení délky trvání zatížení v případě aktiv, která byla oddělena

Vnitrostátní příslušné orgány vyžadují, aby méně významné instituce, kterým bylo uděleno povolení k výpočtu zjednodušeného ukazatele čistého stabilního financování podle části šesté hlavy IV kapitoly 5 nařízení (EU) č. 575/2013, postupovaly podle článku 7d.

_____

(*) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity (Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1).

(**) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1646 ze dne 13. září 2016, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o hlavní indexy a uznané burzy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky (Úř. věst. L 245, 14.9.2016, s. 5).

(***) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).“

5) Článek 8 se zrušuje.

6) Příloha se mění v souladu s přílohou I těchto obecných zásad.

7) Doplňuje se příloha II v souladu s přílohou II těchto obecných zásad.

Článek 2

Závěrečná ustanovení
Nabytí účinku a provádění

Tyto obecné zásady nabývají účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Vnitrostátní příslušné orgány zajistí soulad s těmito obecnými zásadami od 1. října 2022.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 25. března 2022.

Za Radu guvernérů ECB
Prezidentka ECB
Christine LAGARDE

PŘÍLOHA I

Příloha obecných zásad (EU) 2017/697 (ECB/2017/9) se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA I

Podmínky pro posouzení vynětí z limitu velkých expozic v souladu s čl. 400 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 6 písm. c) těchto obecných zásad

1. Tato příloha se vztahuje na výjimky z limitu velkých expozic podle čl. 6 písm. c) těchto obecných zásad. Pro účely čl. 6 písm. c) se třetí země uvedené v příloze I prováděcího rozhodnutí Komise 2014/908 (*) považují za rovnocenné.

2. Vnitrostátní příslušné orgány vyžadují, aby méně významné instituce při posuzování, zda expozice uvedená v čl. 400 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 splňuje podmínky pro vynětí z limitu velkých expozic v souladu s čl. 400 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, zohlednily následující kritéria.

   a) Pro účely posouzení, zda zvláštní povaha expozice, protistrany nebo vztahu mezi úvěrovou institucí a protistranou eliminují nebo snižují riziko expozice, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, musí méně významné instituce zohlednit, zda:

      i) jsou splněny podmínky uvedené v čl. 113 odst. 6 písm. b), c) a e) nařízení (EU) č. 575/2013, zejména zda protistrana podléhá stejnému hodnocení rizik, měření rizik a stejným kontrolním postupům jako úvěrová instituce a zda jsou IT systémy integrovány nebo zda jsou alespoň zcela kompatibilní. Méně významné instituce musí kromě toho zohlednit, zda v současné době neexistuje nebo se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící včasnému splacení expozice protistranou úvěrové instituci s výjimkou situace, kdy dochází k uplatňování ozdravných postupů nebo řešení krize a kdy musí být provedena omezení vymezená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU (**);

      ii) expozice v rámci skupiny jsou odůvodněny strukturou financování a strategií skupiny;

      iii) postup, na jehož základě se vydává rozhodnutí o schválení expozice vůči protistraně v rámci skupiny, jakož i postup pro sledování a přezkum, jenž se v případě těchto expozic na individuální, případně konsolidované úrovni uplatňuje, jsou podobné postupům uplatňovaným v případě poskytování úvěrů třetím osobám;

      iv) postupy úvěrové instituce v oblasti řízení rizik, IT systém a interní podávání zpráv úvěrové instituci umožňují průběžně kontrolovat a zajišťovat, aby velké expozice vůči podnikům ve skupině byly v souladu s její rizikovou strategií na úrovni právního subjektu, případně na konsolidované úrovni.

   b) Pro účely posouzení, zda případné zbývající riziko koncentrace lze řešit jinými stejně účinnými prostředky, jako například pomocí opatření, postupů a mechanismů stanovených v článku 81 směrnice 2013/36/EU, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, musí méně významné instituce zohlednit, zda:

      i) úvěrová instituce má na individuální úrovni, případně na konsolidované úrovni spolehlivé procesy, postupy a kontroly k zajištění toho, aby použití výjimky nevedlo ke vzniku rizika koncentrace, jež není v souladu s její rizikovou strategií a jež je v rozporu se zásadami řádného interního řízení likvidity v rámci skupiny;

      ii) úvěrová instituce formálně posoudila riziko koncentrace, které vzniká z důvodu expozic v rámci skupiny, jako součást svého celkového rámce pro hodnocení rizik;

      iii) úvěrová instituce má na úrovni právního subjektu, případně na konsolidované úrovni, rámec kontroly rizik, který přiměřeně sleduje navrhované expozice;

      iv) vznikající riziko koncentrace bylo nebo bude jednoznačně identifikováno v rámci interního postupu úvěrové instituce pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP) a bude aktivně řízeno. Opatření, postupy a mechanismy k řízení rizika koncentrace budou posouzeny v rámci procesu dohledu a hodnocení;

      v) je prokázáno, že řízení rizika koncentrace je v souladu s ozdravným plánem skupiny.

3. Pro účely ověření, zda jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a 2, mohou vnitrostátní příslušné orgány méně významné instituce požádat, aby jim předložily následující dokumentaci.

   a) Dopis podepsaný zákonným zástupcem úvěrové instituce a schválený řídícím orgánem, v němž je uvedeno, že úvěrová instituce splňuje všechny podmínky pro udělení výjimky, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 2 písm. c) a čl. 400 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

   b) Právní stanovisko vydané nezávislou externí třetí stranou nebo interním právním oddělením a schválené řídícím orgánem, které prokazuje, že neexistují žádné překážky bránící včasnému splacení expozic protistranou úvěrové instituci, které by vznikly v důsledku příslušných předpisů, včetně předpisů fiskálních, nebo závazných smluv.

   c) Prohlášení, podepsané zákonným zástupcem a schválené řídícím orgánem, v němž je uvedeno, že:

      i) neexistují žádné věcné překážky bránící včasnému splacení expozic protistranou úvěrové instituci;

      ii) expozice v rámci skupiny jsou odůvodněny strukturou financování a strategií skupiny;

      iii) postup, na jehož základě se vydává rozhodnutí o schválení expozice vůči protistraně v rámci skupiny, jakož i postup pro sledování a přezkum, jenž se v případě těchto expozic na úrovni právního subjektu a na konsolidované úrovni uplatňuje, jsou podobné postupům uplatňovaným v případě poskytování úvěrů třetím osobám;

      iv) riziko koncentrace, které vzniká z důvodu expozic v rámci skupiny, bylo posouzeno jako součást celkového rámce úvěrové instituce pro hodnocení rizik.

   d) Dokumentace podepsaná zákonným zástupcem a schválená řídícím orgánem, která potvrzuje, že úvěrová instituce používá stejné hodnocení rizik, měření rizik a kontrolní postupy jako protistrana a že postupy úvěrové instituce v oblasti řízení rizik, IT systém a interní podávání zpráv řídícímu orgánu umožňují průběžně sledovat výši velké expozice a její slučitelnost s rizikovou strategií úvěrové instituce na úrovni právního subjektu, případně na konsolidované úrovni a se zásadami řádného interního řízení likvidity v rámci skupiny.

   e) Dokumentace prokazující, že ICAAP jednoznačně identifikuje riziko koncentrace vzniklé v důsledku velkých expozic v rámci skupiny a že toto riziko je aktivně řízeno.

   f) Dokumentace prokazující, že řízení rizika koncentrace je v souladu s ozdravným plánem skupiny.

(*) Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/908/EU ze dne 12. prosince 2014 o rovnocennosti požadavků na dohled a regulaci v některých třetích zemích nebo územích pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 359, 16.12.2014, s. 155).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).“

PŘÍLOHA II

V obecných zásadách (EU) 2017/697 (ECB/2017/9) se doplňuje nová příloha, která zní:

„*PŘÍLOHA II*

Podmínky pro posouzení vynětí z limitu velkých expozic v souladu s čl. 400 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 6 písm. d) těchto obecných zásad

1. Vnitrostátní příslušné orgány vyžadují, aby méně významné instituce při posuzování, zda expozice uvedená v čl. 400 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 splňuje podmínky pro vynětí z limitu velkých expozic v souladu s čl. 400 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, zohlednily následující kritéria.

   a) Pro účely posouzení, zda zvláštní povaha expozice, regionálního nebo ústředního orgánu nebo vztahu mezi úvěrovou institucí a regionálním nebo ústředním orgánem eliminují nebo snižují riziko expozice, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, musí méně významné instituce zohlednit, zda:

      i) v současné době neexistuje nebo se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící včasnému splacení expozice protistranou úvěrové instituci s výjimkou situace, kdy dochází k uplatňování ozdravných postupů nebo řešení krize a kdy musí být provedena omezení vymezená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU;

      ii) navrhované expozice jsou v souladu s běžným podnikáním úvěrové instituce a jejím obchodním modelem nebo jsou odůvodněny strukturou financování sítě;

      iii) postup, na jehož základě se vydává rozhodnutí o schválení expozice vůči ústřednímu orgánu úvěrové instituce, jakož i postup pro sledování a přezkum, jenž se v případě těchto expozic na individuální, případně konsolidované úrovni uplatňuje, jsou podobné postupům uplatňovaným v případě poskytování úvěrů třetím osobám;

      iv) postupy úvěrové instituce v oblasti řízení rizik, IT systém a interní podávání zpráv úvěrové instituci umožňují průběžně kontrolovat a zajišťovat, aby velké expozice vůči jejímu regionálnímu nebo ústřednímu orgánu byly v souladu s její rizikovou strategií.

   b) Pro účely posouzení, zda případné zbývající riziko koncentrace lze řešit jinými stejně účinnými prostředky, jako například pomocí opatření, postupů a mechanismů stanovených v článku 81 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (*), jak je uvedeno v čl. 400 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, musí méně významné instituce zohlednit, zda:

      i) úvěrová instituce má spolehlivé procesy, postupy a kontroly k zajištění toho, aby použití výjimky nevedlo ke vzniku rizika koncentrace, jež není v souladu s její rizikovou strategií;

      ii) úvěrová instituce formálně posoudila riziko koncentrace, které vzniká z důvodu expozic vůči regionálnímu nebo ústřednímu orgánu, jako součást svého celkového rámce pro hodnocení rizik;

      iii) úvěrová instituce má rámec kontroly rizik, který přiměřeně sleduje navrhované expozice;

      iv) vznikající riziko koncentrace bylo nebo bude jednoznačně identifikováno v rámci interního postupu úvěrové instituce pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP) a bude aktivně řízeno. Opatření, postupy a mechanismy k řízení rizika koncentrace budou posouzeny v rámci procesu dohledu a hodnocení.

2. Kromě podmínek uvedených v odstavci 1 vnitrostátní příslušné orgány vyžadují, aby méně významné instituce pro účely posouzení, zda je regionální nebo ústřední orgán, se kterým je úvěrová instituce sdružena v síti, odpovědný za hotovostní clearingové operace, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, zohlednily, zda stanovy nebo společenská smlouva regionálního nebo ústředního orgánu výslovně obsahují tyto povinnosti, včetně:

   a) tržního financování celé sítě;

b) clearingu likvidity v rámci sítě v rozsahu článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013;

c) poskytování likvidity přidruženým úvěrovým institucím;

d) absorpce přebytečné likvidity přidružených úvěrových institucí.

3. Pro účely ověření, zda jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a 2, mohou vnitrostátní příslušné orgány méně významné instituce požádat, aby mu předložily následující dokumentaci.

a) dopis podepsaný zákonným zástupcem úvěrové instituce a schválený řídícím orgánem, v němž je uvedeno, že úvěrová instituce splňuje všechny podmínky pro udělení výjimky, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 2 písm. d) a čl. 400 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013;

b) právní stanovisko vydané nezávislou externí třetí stranou nebo interním právním oddělením a schválené řídícím orgánem, které prokazuje, že neexistují žádné překážky bránící včasnému splacení expozic regionálním nebo ústředním orgánem úvěrové instituci, které by vznikly v důsledku příslušných předpisů, včetně předpisů fiskálních, nebo závazných smluv;

c) prohlášení, podepsané zákonným zástupcem a schválené řídícím orgánem, v němž je uvedeno, že:

i) neexistují žádné věcné překážky bránící včasnému splacení expozic regionálním nebo ústředním orgánem úvěrové instituci;

ii) expozice regionálního nebo ústředního orgánu jsou odůvodněny strukturou financování sítě;

iii) postup, na jehož základě se vydává rozhodnutí o schválení expozice vůči regionálnímu nebo ústřednímu orgánu, jakož i postup pro sledování a přezkum, jenž se v případě těchto expozic na úrovni právního subjektu a na konsolidované úrovni uplatňuje, jsou podobné postupům uplatňovaným v případě poskytování úvěrů třetím osobám;

iv) riziko koncentrace, které vzniká z důvodu expozic vůči regionálnímu nebo ústřednímu orgánu, bylo posouzeno jako součást celkového rámce úvěrové instituce pro hodnocení rizik;

d) dokumentace podepsaná zákonným zástupcem a schválená řídícím orgánem, která potvrzuje, že úvěrová instituce používá stejné postupy pro hodnocení, měření a kontrolu rizik jako regionální nebo ústřední orgán a že postupy úvěrové instituce v oblasti řízení rizik, IT systém a interní podávání zpráv řídícímu orgánu umožňují průběžně sledovat výši velké expozice a její slučitelnost s rizikovou strategií úvěrové instituce na úrovni právního subjektu, případně na konsolidované úrovni a se zásadami řádného interního řízení likvidity v rámci sítě;

e) dokumentace prokazující, že ICAAP jednoznačně identifikuje riziko koncentrace vzniklé v důsledku velkých expozic vůči regionálnímu nebo ústřednímu orgánu a že toto riziko je aktivně řízeno;

f) dokumentace prokazující, že řízení rizika koncentrace je v souladu s ozdravným plánem sítě.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).“